

Religijne, Głos wdzięczny z nieba wychodzi

Głos wdzięczny z nieba wychodzi,
Gwiazdę k'nam nową wywodzi,
Która rozświeca ciemności,
I odkrywa nasze złości.

Z różdżki Jesse kwiat zakwita,
Który zbawieniem świat wita;
Pan Bóg zesłał Syna swego,
Przed wieki narodzonego.

Ojcowie tego czekali,
Tego prorocy żądali,
Tego się Bóg świata miał zjawić,
Od śmierci człeka wybawić.

Którego, aby wąż zdradził,
Z rajskich rozkoszy wysadził,
Skusił, by z drzewa rajskiego
Skosztował zakazanego.

Przez co był z raju wygnany,
I na wieczną śmierć skazany
Lecz Pan uzalił się tego,
Myślał o zbawieniu jego.

Wnet Anioł Pannie zwiastował,
O czym Prorok prorokował;
Iż miał powstać Syn z zacnego
Plemienia Dawidowego.

Weselcie się ziemskie strony!
Puściwszy niebieskie trony,
Bóg idzie na te niskości,
Z niewymownej swej litości

Weselcie się i Anieli,
A bądźcie z tego weseli:
Że się nam Bóg w ciebie stawi;
Ten upadek nasz naprawi.

Weselcie się wszyscy święci!
I wy, ludzie smutkiem zdjęci;
Idzie na świat Odkupiciel,
Strapionych wszystkich Zbawiciel.

Wesel się stary Adamie,
Wesel się i Abrahamie:
Już wstaje twe pokolenie,
Wszystkich narodów zbawienie.

Wesel się i ty Dawidzie,
Oto Król do ciebie idzie,
Który na tronie twym siędzie:
Na wieki królować będzie.

Weselcie się i dziateczki,
Matki i wy panieneczki:
Oto Panna Syna rodzi;
Niech ta wieść wszystkich zachodzi.

Którą Archanioł pozdrowił,
A te słowa do niej mówił:
Zdrowa bądź, pełna światłości,
Porodzisz Syna w czystości.

Panna, gdy to usłyszała,
Pokornie odpowiedziała:
Otom służka Pana mego,
Stań się według słowa twego.

Szczęśliweż to ukorzenie,
Które dało nam zbawienie:
Serce Panny zniewoliło,
Boga z nieba wywabiło.

Przez twą pokorę żądamy,
Niech tej łaski doznawamy,
By nam grzechy nie szkodziły:
Nas od Boga nie dzieliły.

Zjednaj nam u Syna Twego,
Zbawiciela świata tego:
Czystość, miłość i pokorę,
Naszę gładzącą niestworę.

Daj nam pozbyć co jest złego,
Daj dojść dobra najwyższego;
Przez pokorę nas takową,
Wpraw w społeczność Jezusową.